

SPRAVNÁ TREFA

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ TELČ Masarykova
únor 2002

V tomto čísle přinášíme

- rozhovor s paní učitelkou Molzerovou
- návštěva v Anglii
- co (ne)víte o Sokolovně
- dyslexie
- dívčí fotbal
- šikmá věž v Pise
- rozhovor se skupinou „Jen tak tak“
- školní šplechty
- zajímavosti z domova i ze světa
- recitační soutěž
- počítačový a filmový koutek
- lyžařský kurz v Řásné
- čipy

Rozhovor s paní učitelkou Molzerovou

1. Jak dlouho učíte?

3 roky.

2. Líbí se vám na naší škole?

Líbí.

3. Povězte nám nějaký svůj trapas.

Trapasů jsem zažila už hodně. Vzpomínám si na jeden z doby svého studia na pedagogické fakultě. Praktikovala jsem na jedné základní škole, děti si napsaly na cedulky svá jména. V zadní lavici seděl chlapec s dlouhými vlasy a náušnicemi, jméno na cedulce nebylo moc čitelné, a tak jsem se nějak domnívala podle vzhledu, že oslovuji dívku. Pak se ukázalo, že moje Martina je ve skutečnosti hoch a jmenuje se Martin. Ta tvář pro mě ale pořád zůstane dívčí.

Ve vzpomínkách mi zůstal jeden nepříjemný zážitek, kdy šlo o život. Šla jsem se svou matkou a bratrem na návštěvu k mé tetě. Podotýkám, že mi byly asi 4 roky. Běžela jsem kousek napřed za svým bratrem a chtěla jsem se podívat stejně jako on, jestli neuvidím ryby v jedné požární nádrži. Na schůdkách mu ovšem nějak uklouzly nohy a spadla jsem do vody. Když přiběhla moje matka, byl vidět jen bílý klobouk na mé hlavě. Naštěstí to nebyla velká hloubka, tak mě vytáhla celkem lehce. Stačilo málo a mohlo to být již pozdě.

4. Váš oblíbený film?

Svým netradičním pojetím mě velmi zaujala Kytice a pak také film Rebelové.

5. Váš oblíbený herec, herečka, zpěvák, zpěvačka?

Obdivuji herecké výkony Václava Vydry a Jiřiny Bohdalové. Ze zahraničních herců tak mám tak ráda Julii Roberts, Richard Gere.

Nemohu říct, že bych měla vyhrazený nějaký hudební žánr, kterému bych dávala přednost. Mohu snad tvrdit, že ráda poslouchám Lucii Bílou, Věru Martinovou, ze zpěváků jak Petra Nováka, Pavla Vítka, dost dobrý je i Karel Gott. Spíše mě ale vždy zaujme text a melodie, a pokud se mi líbí, nezáleží na interpretovi. Krásně umí zpívat řada jiných, kteří nejsou mediálními hvězdami.

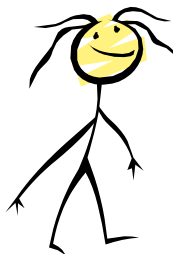
6. Která země se Vám líbí?

Myslím, že Švýcarsko. Oslovuje mě tamější příroda, jezera, hory.....

7. Co se vám líbí/nelíbí na naší škole?

Líbí se mi dobré vztahy mezi učiteli, kteří dovedou vytvořit příjemnou pracovní atmosféru. Předpoklad proto je na zdejší škole zcela jistě naplněn. Vše se odvíjí od dobrého vedení školy. Nelíbí se mi určité charakteristické vlastnosti některých žáků, mám na mysli podvádění a lhaní, vůbec všechno jednání, které je nějaký způsobem „nečisté“.

Děkujeme za rozhovor

Připravila Lenka Dvořáková

Návštěva v Anglii

Letos v létě jsem navštívila jazykový kurz v Anglii. Cesta tam trvala skoro dva dny a po celou dobu panovala v autobuse skvělá nálada.

Když jsme dorazili na určené místo v jednom malém anglickém městečku na jihu Anglie, byli všichni účastníci kurzu rozděleni do předem určených rodin. Mně byla přidělena perfektní rodina. V rodině jsme byli asi čtyři cizinci. Já, dva Arabové a jedna starší španělská paní.

Celodenní rozvrh byl poměrně uvolněný. Dopoledne jsme měli dobrovolné školní aktivity, což byly buď návštěvy anglických památek, nebo různých zábavných parků. Odpoledne po rodinném obědě jsme měli povinnou školní docházku, vyučování trvalo něco kolem čtyř hodin. A večer jsme šli s kámošema na discotéku nebo někam ven. Domů jsem měla chodit kolem půlnoci, ale záleželo na rodině, jak se s ní kdo dohodl. V podstatě jsme si mohli dělat, co jsme chtěli, a museli se o sebe postarat. Dostali jsme mapy, a jestli někdo netrefí, to už nikoho nezajímalo.

Moc se mi tam líbilo a mám na to spoustu skvělejších vzpomínek, na které asi už nezapomenu.

SOKOLOVNA

Denně chodíte do školy okolo budovy, kterou vystavěli před osmdesáti lety telečští sokolové. Sokolská obec musela vynaložit mnoho úsilí, peněz i úporné práce, aby vybudovala tělocvičnu odpovídající potřebám člověka moderní doby, který se řídil heslem: „V zdravém těle zdravý duch!“

Možné vás překvapí, jak vypadal původní návrh budovy.

Bylo vybráno i nejvhodnější místo, a tak si jej studenti sousední reálky prohlížejí. Všimněte si kříže v pozadí v pravé části fotografie. V roce 1924 byl vykopán a přesazen na Oslednice, kde jej můžete spatřit dodnes. Pozoruhodné je, že pod ním byla nalezena kostra mladého muže a mladé ženy. O legendě, jež se k nálezu vztahuje, se můžete dočíst v příštím čísle našeho časopisu.

Výkopové práce byly zahájeny v roce 1922.

Stavba utěšeně rostla.

Díky nadšení a obětavé práci sokolů byla vybudována stavba, která dlouhá desetiletí sloužila stovkám sportovců našeho města. Dnes sice neslouží k původnímu účelu, ale sportovní areál vznikuvší v uplynulých letech v jejím nejbližším okolí (sportovní hala, fotbalové hřiště) přece jen umožňuje sportovcům dostatek aktivit. Jenom z naší školy je do činnosti tělovýchovných organizací (včetně Sokola) zapojeno celkem 158 dětí.

Na závěr našeho sportovně - historického povídání pro vás máme opět jednu soutěžní otázku. Na čelní straně budovy si můžete prohlédnout krásné sgrafito, jehož autorem je malíř A. V. Slavíček. Naše otázka zní:

Kdo je zobrazen na tomto sgrafitu?

Odpovědi dáváte do naší schránky ve vestibulu školy.

Dyslexie - porucha nebo přednost?

Máš problémy se čtením? Těžko jsi odhadoval, jestli napsaná hláska je b nebo d? Dělal nebo děláš ti potíže napsat správně diakritická znaménka? Nedaří se ti klesnout hlasem na konci věty? Zarazíš se dodnes u delších slov a musíš si je pracně přeslabikovat vícekrát? Máš problém se zapamatováním přečteného textu, ale slyšený text si zapamatuješ poměrně snadno? Víš, že čeština a cizí jazyky ti dají mnoho práce? Musel jsi doma číst, a přece jsi dělal chyby?

Možná, že jsi dokonce veden jako dyslektik, dysgrafik nebo dysortografik.

Nebud' z toho smutný. Dyslexie není nepřekonatelná. Naprosto nepostihuje tvou inteligenci. Je pravda, že ti učení dá možná více práce, ale všiml sis, že třeba ve slohu dokážeš vymyslet spoustu vtipných a neobvyklých spojení? Že dokážeš pohotově a s humorem reagovat na komické verbální (slovní) situace a vymýšlet jazykové „fórky“, a všiml sis, že se můžeš soustředit na více činností najednou, např. že ti ve třídě nic neunikne? Víš o sobě, že jsi rád středem pozornosti a vůbec jsi to, čemu se říká dominantní osobnost, projevující se originálním myšlením a originálními nápady.

Své "postižení" můžeš postupně zredukovat, snížit na normu, dokonce jej můžeš využít ke svému prospěchu.

Zdá se ti, že rukopis na následující stránce je nečitelný? Typni si, nenapsal jej náhodou nějaký dyslektik?

Dívčí fotbal (kopaná)

Dne 30. 11. 2001 se konal v hale dívčí turnaj v kopané. Zúčastnily jsme se i my, žákyně 8. tříd. - Pavla Beckerová, Dáša Fraňková, Katka Volfová, Pavla Krejčová, Jája Šafránková a Zdenka Panovská.

Našimi soupeřkami byly dívky z nových škol, telečského gymnázia a Třeště.

Našimi největšími soupeřkami byla děvčata z Třeště, a naopak nejlehčími byly dívky z gymnázia. Třešťská děvčata byla velmi vysoká a tvrdá, všude strkala nohy a hlavy, také hodně faulovala, ale my jsme si to nenechaly líbit a oplácely jsme jim to také fauly. Třešťským děvčatům stačila k vítězství remíza, kterou také získaly, a my bohužel obsadily 2. místo.

Našimi rozhodčími byli kluci ne o moc starší než my - Michal Caha a Honza Krupil. Michal písal daleko lépe než Honza, který nadřoval své bývalé škole Hradecké a pletl se nám pod nohy. Zato Michal písal v souboji s Třeští pro nás, také proč ne, když je to bývalý žák naší školy.

Ze začátku jsme se bály nových škol, ale když jsme se dostaly do vedení, strach náhle opadl.

Největší práci asi odvedly Zdena P., naše gólmanka (brankářka) a Pavla B., náš pravý útok. S výsledkem jsme velmi spokojené.

Také bychom rády poděkovaly našim učitelům tělocviku Karlu Navrátilovi a Vladimíru Semotánovi za naši přípravu. Sice nás hecovali : „Ty sem, ty tam, to nevádi, pohni, nezdržuj,“ ale jsme na ně za to pyšné, protože kdyby nás nechali volně pobíhat, skončily bychom asi hodně špatně.

*Katka, Pavla
8.B*

Asi jste všichni slyšeli o této podivuhodné věži, která se celá dlouhá staletí naklání stále více a více. Její fotografii jste už asi viděli, ale jen ten, kdo vystoupil až do zvonice na vrcholu věže, si uvědomí, jak moc je šikmá. Člověku je úzko, když stoupá schod po schodu vzhůru, a zásadně se snaží odvracet od otevřených arkád s tísnivým pocitem, že ta zatracená věž spadne určitě v nejbližší půlhodině, ale spíše v nejbližších deseti minutách, protože prostě už déle vydržet nemůže... Pak se vám udělá trošinku špatně při pohledu na propast pod sebou, a už už přemýšlíte o cestě dolů, protože jste začali doufat, že ta věž přece jen ještě chvíli vydrží. A vydržela. I kdybyste zrovna nepatřili k vyznavačům románské architektury, tahle památka vám celoživotně nevymizí z paměti díky pocitu strachu, který jste si tam prožili. Dole už jenom nezbytná fotka a poprázdňinová pousmání nad tím, jaké to bylo pěkné.

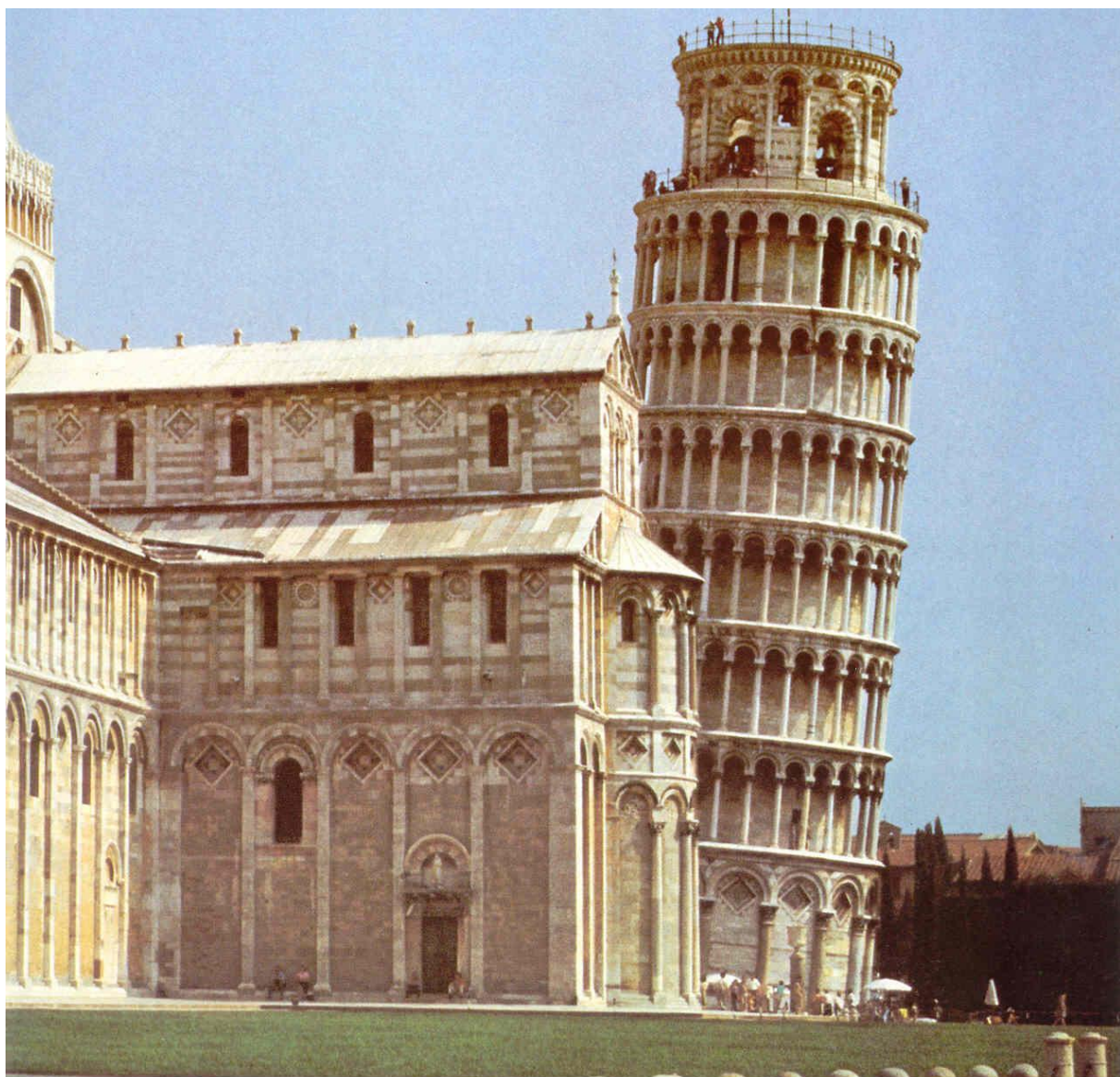
Jenomže šikmá věž už měla skutečně namále. Když ji 9. 7. 1173 začali stavět, netušili, že ji budují na měkké naplavenině. Už po dokončení prvních pater se stavba začala naklánět k severu. Stavební práce byly přerušeny v roce 1178 před dokončením 4. patra, protože již tehdy hrozilo akutní nebezpečí zřícení. V roce 1272 se ve stavbě pokračovalo, věž se však začala vychylovat k jihu. Ve 14. století stavitelé dokonce přidali na jižní straně schodiště dva schody, aby

Šikmá věž v Pise

vyrovnali náklon. Věž se však vychylovala k jihu stále hroživěji. Její náklon činí 4,5 metru. Pokusy o její zpevnění byly víceméně neúspěšné, a tak se neodvratně blížila doba, kdy se unikátní šestapadesátimetrová věž zřítí...

V březnu 1990 byl stanoven tým architektů. V roce 1999 začaly práce, které měly věž zpevnit. Kolem základů byl vytvořen betonový prstenec, k němuž bylo připevněno 10 ocelových lan ukotvených v hloubce padesáti metrů pod zemí. Dále byla odstraněna zemina ze severní strany. Celkově by se dalo říci, že věž se vlastně stále nepatrně pohupuje. Stále zůstala na jižní straně nakloněna o téměř pět metrů, ale je to o 60 cm méně než před započatím rekonstrukce.

Vlastně si můžeme gratulovat. Věž je stále krásně šikmá, stále můžeme pociťovat lehce adrenalinové šimrání, ale bezpečně již víme, že se zřítit nemůže. Rekonstrukční práce byly natolik úspěšné, že dokázaly věž zpevnit nejméně na dalších 300 let.

Rozhovor se skupinou Jen tak tak

22. 11. 2001 navštívila naši školu se svým programem folková skupina Jen tak tak. Redakční rada využila této jedinečné příležitosti a položila jejím členům několik otázek.

Složení skupiny Jen tak tak:

Pavel Jarčevský
Petr Pokovba
Míša Rysová
Milda Vokáč
Štěpán Chytka

1. Kdy jste spolu začali hrát?

Štěpán: No, tak v této sestavě hrajeme zhruba rok, kapela existuje asi 12 let, žáci se mění, kantoři zůstávají, to je Milda s Pavlem.

2. Jaké jsou vaše nejoblíbenější písničky?

Míša: Nejoblíbenější - Záclona, Ještě jednou, Tak jen si dej a Obrysy lásek.

3. Byli jste tu letos na folkových prázdninách?

Petr: Na Prázdninách v Telči jsme samozřejmě byli a ta atmosféra na nádvoří je vždycky výborná a v zahradce je to tady perfektní.

4. Přijedete zase?

Petr: Pokud nás pan šéf pozve, tak samozřejmě přijedeme.

5. Co se vám v Telči nejvíce líbí?

Štěpán: Telč je architektonicky strašně zajímavá, myslím, že proto je zařazena mezi památky UNESCO. Rádi se sem vracíme.

6. Chystáte v blízké době něco nového?

Petr: Na jaře bychom se chtěli pokusit natočit nové písničky ve studiu, a to by se možná stalo základem pro novou desku, v pořadí třetí.

7. Kolikrát týdně zkoušíte?

Míša: Tak 2x.

8. Kdo je autorem vašich textů?

Petr: Drtivá část hudby pochází od Mildy Vokáče, ředitele a našeho kapelníka, a texty, na ty máme externí zpěvačky, bývalé žákyně, a některé texty napsal i Pavel Jarčevský.

9. Měníte obsazení souboru?

Štěpán: Obsazení souboru se mění pořád, jelikož je to studentská a učitelská kapela, učitelé sice zůstávají, ale žáci se mění, zpěvačky buďto otěhotní a odcházejí pryč, anebo jim do toho vleze prostě něco jiného, takže se zkrátka měníme pořád. Takhle jsme už asi 3 roky.

10. Jaké koníčky máte kromě hudby (skupiny)?

Míša: Já dělám balet 9 let, herectví.

Děkujeme za rozhovor

Připravily-Jolana 8.B, Lenka 9.B

Naše přebrepty

Učitel: Co máme na akvariijní rybičky?

Žák: *Pojištění.*

Petra 8.B

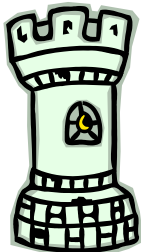
Učitel: Z čeho se děti učily v 16. století?

Žák: *Z cestopisů.*

Petra 8.B

Podle Honzy z 8.B : Karel IV. založil Karlův hrad.

Učitel: Kde kázal mistr Jan Hus?

Žák: *V Betli kaplémské.*

Věra

Učitel: Proč ubývají naší populaci zuby?

Žák: *Protože ubývá zubařů.*

Fík 8.B

SLYŠELI JSTE, ŽE

---naši planetu v nedávné době „těsně“ minul nebezpečný asteroid. Čeští astronomové pozorovali kosmický projektil z hvězdárny na Kleti a konstatovali, že minul Zemi jenom o vlásek - o pouhých 830 000 kilometrů. Kdyby tento bludný balvan o průměru zhruba 300 metrů narazil doprostřed České republiky, zcela by zničil většinu našeho území. Následky srážky by nesla celá Evropa. Vědci si lámou hlavy, jak předejít podobným katastrofám. Bylo by možné vyslat proti asteroidu jadernou nálož, která by těleso roztrhala na kusy nebo jej alespoň vychýlila z dráhy. Jisté je, že naši potomci si už s nebeským poutníkem poradí. Planetka označená 2001 YB5 se opět vrátí v letech 2052 a 2056.

---ve Spojených státech amerických vědci zkonstruovali kameru, která dokáže odhalit lháře podle očí „Kdo nemluví pravdu, tomu začne v okolí očí intenzivněji proudit krev. V objektivu kamery jsme viděli, jak lhářům z prokrvené pokožky doslova začínají svítit oči,“ pochvaluje si James Levin, jeden ze tří konstruktérů kamery. V budoucnosti by zařízení mohlo dobře fungovat na hranicích a při stíhání a usvědčování teroristů.

--- českým vědcům se podařilo najít řešení problému zveřejněného počátkem roku 2000, totiž že incké město Machu Picchu na území dnešního Peru se může zřítit do hlubin. Město si ve nadmořské výšce více než 2500 metrů zbudovali Inkové někdy v 15. století jako elitní sídlo pro asi 1000 kněží, šlechticů a dělníků. Z naprosto neznámých příčin pak město všichni náhle opustili. Tato tajemná záhada vyvolává řadu domněnek a dráždí fantazii seriózních vědců i fantastů. Městu hrozí zřícení do kaňonu řeky Urubamby. Velké chrámy pukají, dochází k častým sesuvům půdy. Podobný jev není v Peru nijak neobvyklý. Před deseti lety zmizelo pod obrovským skalním sesuvem celé městečko Santa Terasa ve vzdálenosti 10 km od Machu Picchu. Kromě toho oblast And bývá postihována ničivými zemětřeseními. V čem spočívá české řešení problému? Naši odborníci nesdílejí paniku ostatních z hrozící katastrofy. Domnívají se, že sesuv prozatím nehrozí, změny ve struktuře podloží jsou jen domnělé a ve skutečnosti vznikly ještě před vybudováním města.

(z referátů žáků naší školy)

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Do školního kola soutěže recitátorů sólistů, která se konala 13. 12. 2001, se přihlásilo 15 soutěžících. výkony recitátorů byly velmi vyrovnané, všichni byli dobře připraveni. A jaké byly výsledky?

Ve 3. kategorii (žáci 6. a 7. tříd) zvítězila **Veronika Jelínková** (6.A), 2. místo získala **Šárka Procházková** (7.C), v bronzovém pásmu se umístili **Václav Trnka** (6.B) a **Tomáš Bláha** (7. C)

Ve 4. kategorii (žáci 8. a 9. tříd) zvítězila **Nikola Podolská** (9. A), ve stříbrném pásmu se umístili **Zuzana Jakubcová** (8. A) , **Adéla Vopelková** (8. B), **Lenka Dvořáková** (9. B) a **Michal Leško** (8. B).

Všem oceněným blahopřejeme a přejeme mnoho úspěchů v další činnosti.

K Vánocům jsem dostala
počítačové hry

Tomb Raider IV, NHL 2001
a Superbike 2001.

Doporučuji všem fanouškům
počítačových her!

O vánočních prázdninách jsem viděla film

ARMAGEDDON

v hlavní roli s **Brucem Willisem**

Doporučuji všem.

Jolča K.
8.B

Agresivní Semotán

Lyžařský výcvik od 14. do 18. ledna

7.A a 7. B

Prima parta a prima učitelé – Navrátil,
Nerad, Fabeš a Semotán

Jak jste se určitě už doslechli, každý rok jezdí sedmáci na lyžařský kurz; tento lyžák jela zrovna naše třída, a tak jsme se rozhodli, že vám popíšeme srandovní příhodu, kterou jsme nazvali AGRESIVNÍ SEMOTÁN.

Jednoho krásného sněžného dne rána jsme se vzbudili a začali den jako pokaždé. Vstali jsme, šli na snídani, namazali si lyže a vzhůru na běžky. Po návratu hurá na oběd. Po odpoledním klidu jsme šli ušlapat kopec snowboardistům a rozhodli jsme se, že vyválíme učitele. U všech se to zdálo v pohodě, jen pan učitel Semotán se naneštěstí bránil.

Všichni, kdo se podíleli na jeho vycpání sněhem, by vám mohli potvrdit, že „Semi“ není žádný slaboch. Zdálo se nám, že snad musí chodit denně do posilovny. NEJSPÍŠ OBDIVUJE ZPĚVÁKA MAXU!!! Ale nakonec se nám to povedlo! Vyválili jsme ho, hlavu jsme mu strčili do měkkého sněhu a zasypali ho úplně celého. Vypadal jako chodící sněhulák. Všichni jsme se mu strašně smáli.

pozn. Další fotografie z lyžáku si můžete prohlédnout v počítačové učebně.

Pozor! Pozor! Pozor! Pozor! Pozor! Pozor! Pozor! Pozor!

ŠKOLNÍ JÍDELNA

Už žádné stravenky!!!

Datum: 01. 03. 2002

Čipy!!! Čipy!!! Čipy!!! Čipy!!! Čipy!!! Čipy!!!

ČIPY !!!

malé, plastové, jednoduché, moderníiiiiii

Dobrou chuť

